

Deze serie is powered by:

Arie Molenkamp
Stichting

Secretariaat: Vincent Hildebrandt
Primulastraat 26, 2565 PJ Den Haag
T 070 3258817 E ams@casema.nl
www.abdijkerk.info

De Arie Molenkamp Stichting is verantwoordelijk voor de geldwerving voor de activiteiten die de Werkgroep Open Abdijkerk organiseert, zoals dit *Open Podium*. De stichting doet regelmatig een beroep op fondsen en instellingen, maar dit is in het huidige economische klimaat niet altijd succesvol. Daarom stellen wij het erg op prijs als u ons wilt steunen door toe te treden tot de **Vrienden van de Arie Molenkamp Stichting**. Wij vragen u dan ons jaarlijks met een vast bedrag (minimaal € 15.00) te ondersteunen. Uw giften zijn aftrekbaar (de Stichting is een ANBI erkende instelling). Aanmelding is mogelijk door uw jaardonatie over te maken op rekeningnummer 1196.25.776 t.n.v. Arie Molenkamp Stichting te Den Haag o.v.v. Vriend. Vergeet niet uw (email) adres ter vermelden, zodat wij u op de hoogte kunnen houden van onze activiteiten.

Open Podium - Agenda 2012

Abdijkerk, Willem III straat 40 Den Haag-Loosduinen
T 070 3974182 www.abdijkerk.info

*Iedere 3e zondag van de maand, 15.30 uur
toegang gratis*

20 mei 2012, 15.30 uur

Zingen rondom het Loosduinse orgel

Parels uit 6 eeuwen Musica religiosa

17 juni 2012, 15.30 uur

Vocaal ensemble Joy

Gospelsongs

Juli en augustus 2012,
ledere zondagmiddag, 15.30 uur

Zomer-orgelbespelingen

16 september 2012, 15.30 uur

Jeroen de Haan (orgel) & Irene Molenaar (klarinet)

21 oktober 2012, 15.30 uur

Zingen rondom het Loosduinse orgel

18 november 2012, 15.30 uur

Haags Matrozenkoor

16 december 2012, 15.30 uur

Vocaal Ensemble Decibelle

Alle informatie over onze activiteiten vindt u op:

www.abdijkerk.info

Abdijkerk: cultureel centrum van Den Haag Zuidwest!

ABDIJKERK WILLEM III STRAAT 40 2552 BS DEN HAAG

Programma 15 april 2012

Projectkoor

o.l.v.

Sibylle Leder

Open Podium 2012

Opera

"Der Rose Pilgerfahrt"

Robert Schumann

(1810-1856)

Sibylle Leder

Sibylle Leder haalde haar diploma ‘docerend musicus’ aan het Conservatorium in Luzern (Zwitserland). Zij verleende, onder meer als soliste haar medewerking aan verschillende operaproducties zoals “Der Waffenschmied” van A. Lortzing, “Suor Angelica” van Puccini, Humperdincks “Haensel und Gretel” (Hexel/ Gretel) en Mozarts “Le Nozze di Figaro” (Contessa). Naast solo-optredens houdt zij zich bezig met het regisseeren van kleinschalige muziekproducties. Zij regisseerde onder meer voor de Stichting Libera Voce “King Arthur” van Purcell, “Jephthé” van Carissimi en “Il Festino” van Banchieri. Zij deed regie-ervaring op bij ‘De Theaterkamer’ o.l.v. Gertjan ten Thije, David Prins en volgde een cursus Commedia dell’Arte bij Arnold Sandhaus. Op dit moment bereidt ze verschillende soloconcerten voor en voltooit zij een Dirigeer-jaaropleiding bij ‘Kleinsteentjes’ o.l.v. Michel Havenith.

Der Rose Pilgerfahrt

Het verhaal

Het ontluikende voorjaar wordt bejubeld. Er klinken wonderschone klanken van een prachtig elfenchoor, dat vrolijk zingt en danst door de nacht.

Een van de elfen is Rosa. Ze heeft er alles voor over om een mens te worden. Rosa klaagt dat ze zo naar de liefde verlangt. Ze zou zo graag als meisje op aarde de liefde ontdekken.

Maar de elfenkoningin waarschuwt haar dat de liefde ook allerlei nadelen en pijn met zich mee kan brengen.

Uiteindelijk geeft de elfenkoningin toe aan haar wens en zo wordt Rosa een mens, om zo als een meisje bemind te kunnen worden. Ze moet wel altijd een roos bij zich dragen. Als ze die verliest zal ze sterven.

’s Morgens wordt Rosa wakker in de mensenwereld. Ze dwaalt door het dorp en ziet een doodgraver, die een graf aan het delven is.

Ze vraagt voor wie het graf is en de doodgraver antwoordt dat het bestemd is voor de dochter van de molenaar.

De begrafenisstoet arriveert en rouwt over de dood van de molenaarsdochter. Als de begrafenis voorbij is, blijft Rosa alleen in tranen achter. Maar de doodgraver ontfermt zich over haar en biedt haar een slaapplek voor de nacht aan. De volgende dag neemt hij Rosa mee naar de molenaarsfamilie. Rosa lijkt zoveel op hun overleden dochter, dat ze snel de lege plek in het huis inneemt.

De molenaar en zijn vrouw nemen haar als hun dochter aan. Rosa wordt al snel geliefd in het dorp.

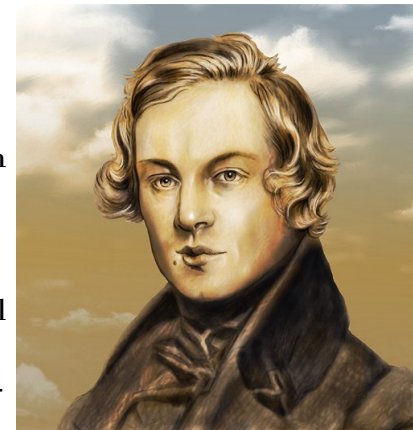
De zoon van de boswachter wordt verliefd op Rosa. Hij vraagt de molenaar om haar hand en al snel volgt een prachtige bruiloft.

Een jaar later zit Rosa met haar kindje op schoot. Uit liefde geeft ze haar kindje de roos, die ze altijd bij zich zou moeten houden.

Toelichting

Moritz Horn, dichter uit Chemnitz, stuurde Schumann begin 1851 een libretto. Het betrof een sprookje van zijn eigen hand, hij dacht dat het leuk zou zijn om het op muziek te laten zetten. Binnen een paar weken kreeg hij al een enthousiast antwoord. ‘Dit stuk is zeer zeker heel geschikt,’ schrijft Schumann hem. ‘En er zijn al heel wat melodieën door mijn hoofd gegaan... Als u bereid zou zijn - om in het belang van de muziek! - wat kleinigheden te veranderen, dan heb ik veel zin om ermee aan de slag te gaan!’ Schumann was blij met het aanbod van Horn. Zijn Singekränzchen, een zanggroepje bestaande uit ongeveer dertig wat verder gevorderde amateurs, behorend tot de vriendenkring van Robert Schumann en zijn vrouw Klara, kon een nieuw stuk goed gebruiken. Er was niet veel repertoire voor kleinschalige uitvoeringen. Bovendien stond Schumann op het punt om zijn eigen Musiksalon in zijn nieuwe huis in Düsseldorf met een uitvoering in te wijden. Het nieuwe stuk zou maar al te goed passen in deze plannen, omdat hij het componeerde met uitsluitend pianobegeleiding. Der Rose Pilgerfahrt was geboren.

Binnen een maand had Schumann het stuk al klaar, de opvoering in zijn nieuwe salon werd enthousiast ontvangen bij zijn publiek. Zodanig, dat Schumann meer mogelijkheden zag.

‘Als we Der Rose Pilgerfahrt op de grote markt willen zetten, heb ik toch wel een probleem’, laat hij Moritz Horn weten. ‘Ik heb het namelijk geschreven met pianobegeleiding, en dat past prima bij het kwetsbare, tere onderwerp, vond ik en dat vind ik eigenlijk nog steeds. Maar men heeft mij ervan weten te overtuigen om de begeleiding helemaal te gaan orkestreren. Daardoor wordt het stuk ook beschikbaar om in de grotere concertzalen uit te voeren, dat is natuurlijk wel zo....’ Het was een dilemma waar Schumann voor stond, maar uiteindelijk besloot hij om het te doen. Nog datzelfde jaar, in november 1851, had hij de orkestratie klaar. Drie maanden later vond de première plaats in Düsseldorf.

Der Rose Pilgerfahrt neemt een aparte plaats in tussen de andere koorwerken van Schumann.

Officieel zou het een oratorium zijn, maar door het lyrische karakter en omdat het in eerste instantie alleen voor pianobegeleiding geschreven is, lijkt het veel meer op de liederencomposities uit die tijd. Het motief van een elf die mens wordt, was in de Romantiek erg geliefd en Moritz Horn had van de tekst een

heel landelijke idylle gemaakt. Met de diepvoelende maar ook heel vrolijke muziek daarbij, is het eigenlijk geen oratorium meer te noemen, maar meer een ‘kooridylle voor amateuruitvoeringen’, met de door Schumann zelf toegevoegde kwalificatie van ‘Sprookje in een eigenlijk heel dorps-duits taal.’